RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/0673 van 23 februari 2016 in de zaak 1314/0204/A/2/0204

In zake: 1. de heer **Jeroen LEIRS**

2. de gcv **DEMEYERE**

3. de ny THIJS BISCUITERIE

4. de byba VAN HERCK

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaat Wim MERTENS

kantoor houdende te 3580 Beringen, Paalsesteenweg 81

waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van het

Agentschap Ruimtelijke Ordening, afdeling Antwerpen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaten Willem SLOSSE en Astrid GELIJKENS

kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 64 bus 2

waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

Tussenkomende partij:

de nv ENECO WIND BELGIUM

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaten Pieter-Jan DEFOORT en Lies DU GARDEIN kantoor houdende te 8020 Oostkamp, Hertsbergsestraat 2 B1

waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 22 november 2013 de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van Ruimte Vlaanderen, afdeling Antwerpen van 4 oktober 2013 waarbij aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden wordt verleend voor het oprichten van tweewindturbines (WT 1 en WT 2) met bijhorende infrastructuur in het industriegebied "Klein-Gent" langs de E313 op het grondgebied van Herentals, Grobbendonk en Herenthout en een stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd voor drie windturbines (WT 3, WT 4 en WT 5).

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 2280 Grobbendonk, Bannerlaan 83/Bouwelven ZN, 2200 Herentals, Atealaan (hrt) ZN en 2270 Herenthout, Atealaan ZN en met als kadastrale omschrijving 1e afdeling, sectie A, nrs. 360 C, 427 F, 433 D, sectie C nrs. 107W, 112R, 112S, 114X, 74K, 2e afdeling, sectie D, nrs. 13A/3, 13D/2, 13H, 13N, 23E, 31Y, 31 Z.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 26 januari 2016, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Joris GEBRUERS die loco advocaat Wim MERTENS verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Astrid GELIJKENS verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

De tussenkomende partij is schriftelijk verschenen.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO en van het Procedurebesluit hebben betrekking deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De nv ENECO WIND BELGIUM verzoekt met een aangetekende brief van 7 februari 2014 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft met een beschikking van 25 maart 2014 de tussenkomende partij, die de aanvrager is van de vergunning, toegelaten om in de debatten tussen te komen.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

IV. FEITEN

1.

Op 6 november 2008 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het oprichten van 5 windturbines met bijhorende infrastructuur in het industriegebied "Klein-Gent" langs de E313 op het grondgebied van Herentals, Grobbendonk en Herenthout".

De percelen zijn, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgesteld gewestplan 'Turnhout', gelegen in industriegebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 16 december 2008 tot en met 15 januari 2009, worden 221 bezwaarschriften ingediend, onder meer door de verzoekende partijen.

Het Agentschap R-O Vlaanderen, R-O Antwerpen, Onroerend Erfgoed, Archeologie adviseert gunstig op 8 december 2008.

Belgocontrol brengt op 15 december 2011 een gunstig advies uit.

De Interdepartementale Windwerkgroep adviseert gunstig op 16 december 2008.

De FOD Mobiliteit en Vervoer, Directoraat – Generaal Luchtvaart, adviseert voorwaardelijk gunstig op 20 december 2011.

Fluxys adviseert voorwaardelijk gunstig op 24 december 2008.

B-Holding adviseert voorwaardelijk gunstig op 29 december 2008.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herenthout adviseert ongunstig op 2 maart 2009.

Na een projectvergadering van 29 maart 2012 adviseert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herenthout op 18 april 2012 opnieuw door te stellen dat het "geen constructief advies (kan) verlenen" omdat de "lokalisatienota niet aangepast is aan de opgelegde voorwaarden uit de door de minister in beroep afgeleverde milieuvergunningsaanvraag", maar dat het "principieel akkoord gaat met de plaatsing van twee windturbines te Klein-Gent".

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Grobbendonk adviseert gunstig op 30 oktober 2009.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Herentals adviseert ongunstig op 18 januari 2010.

Na een projectvergadering van 29 maart 2012 adviseert het college van burgemeester en schepenen van de stad Herentals op 27 maart 2012 opnieuw door te stellen dat het "geen constructief advies (kan) verlenen in functie van de projectvergadering aangaande Air Energy nv inzake het exploiteren van een nieuw windturbinepark" omdat de "lokalisatienota niet aangepast is aan de opgelegde voorwaarden uit de door de minister in beroep afgeleverde milieuvergunningsaanvraag", maar dat het "principieel akkoord gaat met de plaatsing van twee windturbines te Klein-Gent".

De tussenkomende partij heeft, na een eerdere weigering in beroep, een milieuvergunning aangevraagd en de minister van leefmilieu heeft die vergunning verleend op 8 februari 2012 voor WT1 en WT2.

Op de openbare terechtzitting van 16 april 2013 naar aanleiding van de procedure bij de Raad met rolnummer 1112/0901/A/1/0814 stelt de tussenkomende partij dat deze milieuvergunning niet aangevochten en dus definitief is.

De verwerende partij beslist op 26 juni 2012 onder voorwaarden de stedenbouwkundige vergunning te verlenen voor windturbines WT1 en WT2 maar de vergunning te weigeren voor de windturbines WT3, WT4 en WT5.

2. Met een arrest van 2 juli 2013 (nummer A/2013/0360) vernietigt de Raad deze beslissing op grond van volgende motieven:

"... 3.

. . .

De betrokken bedrijfsgebouwen zijn dan ook een deel van de bestaande en relevante omgeving van de vergunde windturbine WT2 en, in mindere mate, maar nog voldoende relevant, van de vergunde windturbine WT1.

Uit de omzendbrief EME/2006/01 – RO/2006/02 "Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines", die als toetsingskader kan gelden voor de beoordeling van vergunningsaanvragen van windturbines, blijkt dat bij de inplanting van windturbines op of langs bedrijventerreinen "het aangewezen (is) bijzondere zorg te besteden aan de inplanting van turbines in relatie met de aanwezige of toekomstige bedrijfsgebouwen in de omgeving".

4.

Zowel de beschrijving van de industriële omgeving van de aanvraag als het antwoord op de bezwaren van de verzoekende partijen in verband met de ontwikkelingsmogelijkheden van hun bedrijven is in de bestreden beslissing beperkt tot de volgende, tweemaal identieke, passus:

"De plaatsing van de windturbines op de grens van industriële activiteiten, betekent een logische aansluiting op deze activiteit.

De inplanting van de windturbines is niet van die aard dat de ontwikkeling van de omgevende percelen in het gedrang wordt gebracht. Hoogstens zorgen de geplande windmolens voor een aantal randvoorwaarden die bij de inplanting van toekomstige bedrijfsgebouwen in acht moeten genomen worden. Ook in de huidige context, gebied voor industrie, dienen bepaalden randvoorwaarden eigen aan de aard van de aanwezige inrichtingen, in acht genomen worden.

Het inplanten van een windmolen is in se, als industriële activiteit, principieel gelijk aan elke andere aanvraag tot inplanting van een industriële bedrijvigheid."

De Raad oordeelt dat niet duidelijk is welke "aantal randvoorwaarden" de verwerende partij precies bedoelt.

Voormelde motivering van de bestreden beslissing is niet meer dan een algemene, vage stijlclausule, waaruit niet duidelijk af te leiden is wat de concrete gevolgen zullen zijn van de windturbines op de huidige bedrijfsuitoefening en de toekomstige bedrijfsontwikkeling van de tweede en de derde verzoekende partij.

Het is nochtans de taak van de verwerende partij om te onderzoeken wat de impact is van de aanvraag voor de relevante omgeving en derhalve eveneens voor de betrokken

bedrijfsgebouwen, en de verwerende partij moet beoordelen of deze mogelijke impact in het concrete geval aanvaardbaar is.

De tussenkomende partij tracht wel aan te tonen dat de wieken van de door de bestreden beslissing vergunde windturbines niet over de percelen van de verzoekende partijen zullen draaien, maar dat doet geen afbreuk aan de vaststelling dat de verwerende partij de concrete gevolgen van de windturbines op de bestaande en toekomstige activiteiten van de reeds aanwezige bedrijven niet onderzoekt in de bestreden beslissing.

De verwerende en de tussenkomende partij verwijzen ook naar de lokalisatienota('s) die bij de aanvraag gevoegd zijn en in het administratief dossier bevindt zich een "lokalisatienota" van 14 oktober 2008 (over vijf windturbines) en een "lokalisatienota" van februari 2011 (over drie windturbines, WT 1, WT2 en WT4, uit de oorspronkelijke aanvraag).

De bestreden beslissing bevat echter geen enkele verwijzing naar deze lokalisatienota's (uit de bestreden beslissing blijkt niet eens duidelijk dat er wel degelijk een tweede lokalisatienota werd ingediend): de verwerende partij stelt alleen dat "een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning voor de oprichting van windturbines een lokalisatienota (moet) bevatten". Nergens blijkt uit de bestreden beslissing dat de verwerende partij zich de motivering uit de lokalisatienota('s) eigen heeft gemaakt.

Ook de vermeende afweging tussen het belang van de windturbines en het belang van de omliggende bedrijven blijkt, in tegenstelling tot hetgeen de verwerende partij en de tussenkomende partij beweren, niet uit de motieven van de bestreden beslissing.

De conclusie is dat de bestreden beslissing in de concrete omstandigheden geen afdoende motivering bevat met betrekking tot de verenigbaarheid van de aanvraag met een goede ruimtelijke ordening.

..."

Ingevolge dit vernietigingsarrest wordt de procedure door de verwerende partij hernomen.

3.

De verwerende partij beslist op 4 oktober 2013 de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning te verlenen voor windturbines WT1 en WT2 en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren voor de windturbines WT3, WT4 en WT5.

De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

"...
Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

1. A.h.v. de lokalisatienota

1. Ruimtelijk: bundeling als fundamenteel uitgangsprincipe

De bundeling van de windturbines met de bestaande lijninfrastructuur zijnde de E313 is, door de afstand, visueel minder uitgesproken.

Daarentegen zijn de windturbines ingeplant op de grens van industriële bebouwing en de open ruimte, markeren deze grens en betekenen een visuele afbakening van deze bebouwde zone ten opzichte van de onbebouwde open ruimte, hetgeen een ruimtelijke kwaliteit betekent.

2. Grondgebruik

..

3. Wonen

De afstand tot woongebied bedraagt minimum 580m.

Er bevinden zich enkele woningen binnen een straal van 250m van de windturbines.

De objectief meetbare factoren zoals geluidsoverlast, slagschaduwhinder, etc. worden naar aanleiding van de aanvraag tot milieuvergunning getoetst aan de nieuwe sectorale milieuvoorwaarden voor windturbines die door de Vlaamse Regering op 23 december 2011 definitief goedgekeurd werden. Eveneens wordt er aan de omzendbrief EME/2006/01-RO/2006/02 "afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines" getoetst.

In de milieuvergunning worden maatregelen voorgeschreven opdat de aanvraag aan deze normen zou voldoen.

4. Bedrijventerrein

. . .

De plaatsing van de windturbines op de grens van industriële activiteiten, betekent een logische aansluiting op deze activiteiten.

In ieder geval dient de eventuele uitbreiding van een bedrijf op een perceel in industriegebied rekening te houden met de bestaande constructies op de aanpalende percelen. Dit is inherent aan de dichtbebouwde context van het industrieterrein.

Tevens betekent het feit dat er impact zou zijn op aanpalende percelen niet dat de aanvraag in ieder geval moet worden geweigerd.

De vergunning (of weigering) van een bepaald project is het resultaat van vele en complexe afwegingen: men dient een keuze te maken tussen twee of meer elementen die elk hun belang hebben in de beoordeling van het project, maar waarvan één ervan uiteindelijk toch het meest doorslaggevend blijkt te zijn.

Het plaatsen van windmolens heeft hoe dan ook gevolgen op de omgeving en de goede ruimtelijke ordening, doch het draagt wel bij tot de uitbouw van de opwekking van groene energie, wat zonder twijfel een zeer groot maatschappelijk en eveneens ecologisch belang heeft.

Het inplanten van twee windturbines in een prioritaire zone voor windenergie weegt zwaarder (in positieve zin) door dan de beperkte impact die dit op het bedrijventerrein heeft/kan hebben.

In ieder geval kan gesteld worden dat door de inplanting van de windturbines de bedrijfsvoering op de aanpalende percelen niet in het gedrang komt.(zie ook verder in de tekst).

5. Landschap

. .

Door de plaatsing van de windturbines op de rand van het industriegebied wordt in feite een buitengrens van dit gebied bepaald. Het inplanten van de windturbines op de grens van industriegebied met agrarisch gebied verstoort de omgeving niet. Zoals gezegd, wordt hier visueel de grens, de overgang naar het open gebied aangegeven. Tevens wordt de industriële zone hierdoor duidelijk afgebakend en het buitengebied in zekere zin gevrijwaard voor verdere inname.

De inplanting van de windturbines, constructies met een hoogte van 141 m, heeft een visuele impact op het aansluitend landschap, echter zonder het open karakter en daarmee de eigenheid van het landschap te bedreigen.

De windturbines fungeren visueel als puntrelicten, herkenningspunten, worden waargenomen tegen een achtergrond van een uitgestrekt landschap maar zijn er niet per se vreemd aan. Immers, historisch gezien zijn windmolens een vertrouwd gegeven in landschappelijke omgevingen. Ze maken er logischerwijze (omwille van hun functionering) en per definitie deel van uit. Vanuit de open ruimte en tegen de achtergrond van een industrieel landschap zijn ze ook niet vreemd, ze zijn als energiebron een logische aanvulling bij de industriële activiteiten in dit gebied.

De plaatsing van de windturbines op de grens van industriële en agrarische activiteiten dient derhalve gezien te worden als een logische invulling van deze grens.

Visueel wordt een reeks van windturbines niet als een ondoordringbaar geheel ervaren. Het voorgestelde project wordt visueel waargenomen als een reeks van puntrelicten en vormt geen obstructie voor het waarnemen van het achterliggend landschap.

6. Geluidsimpact

. . .

De objectief meetbare factoren zoals geluidsoverlast, slagschaduwhinder, etc. worden naar aanleiding van de aanvraag tot milieuvergunning getoetst aan de nieuwe sectorale milieuvoorwaarden voor windturbines die door de Vlaamse regering op 23 december 2011 definitief goedgekeurd werden. Eveneens wordt er aan de omzendbrief EME/2006/01 – RO/2006/02 "afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines" getoetst. In de milieuvergunning worden maatregelen voorgeschreven opdat de aanvraag aan deze normen zou voldoen.

7. Slagschaduw- lichtreflecties-zichthinder

. .

In de milieuvergunning worden remediërende maatregelen voorgeschreven opdat de aanvraag aan deze normen zou voldoen.

Concreet blijkt uit de studies dat WT3 voor enkele nabijgelegen woningen voor slagschaduw zorgt die twee tot drie keer zo groot is dan in de omzendbrief als grenswaarde wordt aangenomen.

Remediërende maatregelen hebben enkel zin om lichte afwijkingen van de richtwaarden te corrigeren. Ze kunnen grote overschrijdingen van deze richtwaarden niet opvangen. WT3 wordt derhalve niet aanvaard wegens te grote visuele hinder voor de omgeving.

In het algemeen kan gesteld worden dat de concrete impact (geluids-, slagschaduwhinder en veiligheid) zoals aangegeven in het verzoekschrift houdende beroep tot vernietiging voortvloeit uit de werking/exploitatie van de gevraagde windturbines, niet door de oprichting op zich. Over de exploitatie (veiligheid en geluid) wordt dan ook geoordeeld in het kader van de aanvraag van de milieuvergunning.

Naast de hinder vanwege slagschaduw en reflectie is er echter ook zichthinder, een rechtstreeks gevolg van de oprichting van de windturbines. Dit aspect dient dan ook in het kader van de stedenbouwkundige vergunning beoordeeld te worden:

De inplanting van windturbines 1 en 2 hebben quasi geen visuele impact op de aanpalende percelen. Meer bepaald blijkt dat de aanwezige constructies op de aanpalende terreinen bedrijfs- of fabriekshallen.

Het gaat om gesloten fabriekshallen en loodsen met enkele poorten, zonder daglichtopeningen die rechtstreeks zicht geven op de windturbines.

De kantoorruimtes bevinden zich aan de straatzijde en geven geen uitzicht op de turbines.

Op het terrein links van het terrein waarop windturbine 1 wordt ingeplant, bevindt zich

halverwege het terrein en op 5m van de perceelsgrens een bedrijfswoning. Deze bedrijfswoning heeft uitzicht op windturbine1. Door de relatief korte afstand van windturbine 1 tot de bedrijfswoning, wordt voornamelijk de mast van de windturbine waargenomen. Door het inplanten van een voldoende hoog groenscherm op de linkse perceelsgrens van het terrein waar windturbine 1 wordt ingeplant kan deze minieme hinder volledig uitgeschakeld worden. Dit groenscherm kan in een voorwaarde aan de vergunning worden opgelegd.

Besloten kan worden dat de bijkomende gezichtshinder vanwege de windturbines minimaal en aanvaardbaar is voor de omringende gebouwen.

. . .

8. Veiligheid

...

Het veiligheidsaspect is een aspect gelinkt aan de inwerkingstelling van de windturbines, niet aan de oprichting ervan, en wordt in het kader van de aanvraag tot milieuvergunning behandeld.

9. Natuur

...

Het Agentschap van Natuur en Bos evalueerde deze gegevens in het kader van de aanvraag voor een milieuvergunning. Windturbine WT5 wordt hierbij zowiezo buiten beschouwing gelaten, ze bevindt zich in een beschermd gebied en op de Windkaart Vlaanderen in een natuurbuffer.

Ook WT 3 wordt wegens te grote visuele hinder voor omliggende percelen uitgesloten. WT4 is gelegen op ongeveer 50m van bosgebied.

In haar advies dd. 18/08/2011 stelt het Agentschap Natuur en Bos dat ...'de westelijk gelegen windturbine WT04 een matige negatieve invloed zal hebben op het aanwezige vogelbestand en vleermuizen; dat de turbine zeer waarschijnlijk een verhoogde mortaliteit van roofvogels, bosvogels en vleermuizen met zich meebrengt'...

Het agentschap van Natuur en Bos dringt aan op een voorstudie van de effecten op de faunawaarden tengevolge van de exploitatie van de windturbines. Eventueel kunnen dan milderende maatregelen worden voorzien die negatieve effecten verminderen.

Op basis van deze gegevens dient WT4voolopig te worden uitgesloten.

10. MER-plicht

. . .

2. A.h.v. de Vlaamse Codex

In toepassing van artikel 4.3.12, §2 van de Vlaamse Codex moet de overeenstemming van de goede ruimtelijke ordening worden beoordeeld met inachtneming van volgende beginselen:

- - -

a) Beleidsmatig gewenste ontwikkelingen

De oprichting van windturbines kadert in de doelstellingen van de Vlaamse Regering inzake de uitbouw van hernieuwbare energiebronnen in Vlaanderen. De Vlaamse regering stelt als doelstelling om tegen 2010 6% van het totale elektriciteitsverbruik te betrekken uit hernieuwbare energiebronnen. Dit werd vertaald in een verplichting voor de elektriciteitsleveranciers om tegen 2010 6% van de certificaatplichtige leveringen te betrekken uit hernieuwbare energiebronnen, oplopend tot 13% tegen 2010. Windenergie Vlaanderen geraamd op grootte-orde 1000 MW.

Binnen het Windplan Vlaanderen bevinden de windturbines zich in een gebied dat zeker

in aanmerking komt voor het plaatsen van windturbines.

..

3. A.h.v. Opgevraagde adviezen

. . . .

Algemene conclusie

De aanvraag is voor wat betreft de inplanting van WT1en WT2 in overeenstemming met de wettelijke bepalingen en een goede ruimtelijke ordening. Voor wat betreft de inpalnting van WT3, WT4 en WT5 is ze in strijd met een goede ruimtelijke ordening.

. . .

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft de vergunning af voor het oprichten van WT1 en T2 et bijhorende infrastructuur in het industriegebied "Klein-Gent" langs de E313 op het grondgebied van Herentals en Herenthout. mits volgende voorwaarden in acht genomen worden:

. . .

 Het oprichten van een 5m hoog en wintergroen dicht groenscherm op de linkse perceelsgrens van het terrein waarop windturbine 1 is voorzien, over de volledige lengte van de bedrijfswoning en tot ter hoogte van de achterliggende loods, op het links aanpalende perceel.

. . . '

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

In dit middel roepen de verzoekende partijen de schending in van het zorgvuldigheidsbeginsel, de artikelen 1.1.4. en 4.3.1. VCRO, het gezag van gewijsde van het arrest van 2 juli 2013 (nr. A/2013/0360) in de zaak 1112/0901/A/1/0814 en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

De verzoekende partijen verwijzen naar de procedure bij de Raad tegen de voorgaande bestreden beslissing en naar het vernietigingsarrest van 2 juli 2013 om te besluiten dat de verwerende partij aan de vastgestelde gebreken niet verholpen heeft in haar herstelbeslissing.

De verzoekende partijen verwijten de verwerende partij ook in de herstelbeslissing de impact van de aanvraag op hun bedrijven niet te hebben beoordeeld.

Volgens de verzoekende partijen heeft de verwerende partij de relevante behoeften van de aanpalende percelen en de economische belangen van de aanvrager niet afgewogen en zij verwijzen hiervoor naar het weerhouden bezwaar door het college van burgemeester en schepenen van de stad Herentals hierover.

De verzoekende partijen stellen dat de motivering van de bestreden beslissing vaag en nietszeggend is en dat hieruit niet blijkt dat de verwerende partij de impact van de aanvraag op de percelen van de tweede, derde en vierde verzoekende partijen onderzocht heeft.

De verzoekende partijen menen ook dat het inplanten van een windmolen niet gelijk staat aan om het even welke andere aanvraag tot inplanting van een industriële activiteit. De verzoekende partijen verwijzen naar de wiekoverdraai van de constructies die zich tot pal tegen en over de perceelsgrenzen zal manifesteren.

Zij wijzen op de onredelijke afstand tot hun perceelsgrenzen en op de onmogelijkheid voor de opslag van allerhande producten in de nabijheid van windturbines. Volgens de tweede verzoekende partij zullen de tanks met ammoniak, die zij nodig heeft voor haar productie, bijna onder de wieken van de vergunde windturbines staan en ook de gastanks van de derde verzoekende partij zullen bijna onder de wieken staan. Hierdoor wordt de uitbreiding van de activiteiten van de tweede verzoekende partij gehypothekeerd. De tweede verzoekende partij stelt dat haar bedrijfsactiviteiten steeds zijn gegroeid en in de toekomst nog zullen toenemen.

Zij wijzen op de omzendbrief van 2006 die uitdrukkelijk voorziet in een toetsingskader voor de impact van windturbines op bedrijventerreinen. Volgens de verzoekende partijen bevat de bestreden beslissing niet de vereiste afweging van de ruimtelijke impact van de aanvraag op de percelen van de verzoekende partijen. De aanvraag voldoet niet aan de vereisten van de omzendbrief 2006 en herneemt niet de argumenten uit de lokalisatienota.

De verzoekende partijen stellen dat het arrest van de Raad van 2 juli 2013 met nummer A/2013/0360 gezag van gewijsde heeft, doch dat de verwerende partij in de herstelbeslissing uitdrukkelijk stelt dat de concrete impact (geluids-, slagschaduwhinder en veiligheid), zoals aangegeven in het verzoekschrift houdende beroep tot vernietiging, voortvloeit uit de werking van de windturbines en dat over de exploitatie wordt geoordeeld in het kader van de aanvraag van de milieuvergunning. De verzoekende partijen stellen dat deze visie volstrekt in strijd is met de omzendbrief 2006 en het vernietigingsarrest omdat de verwerende partij expliciet weigert om de geluidshinder, de slagschaduwhinder en het veiligheidsaspect te onderzoeken.

De verzoekende partijen stellen dat hierdoor de verwerende partij geen gevolg heeft gegeven aan de kritiek om te onderzoeken wat nu juist de concrete gevolgen zullen zijn van de windturbines op de huidige en toekomstige bedrijfsontwikkeling.

Tot slot stellen de verzoekende partijen dat de belangen van de verzoekende partijen niet betrokken worden in de beoordeling en dat enkel het belang van windturbines in het kader van groene energie wordt onderzocht.

2.

De verwerende partij antwoordt hierop in het algemeen dat de bestreden beslissing afdoende is gemotiveerd en stelt dat niet alle overwegingen die de verwerende partij heeft gemaakt tijdens de studie van het aanvraagdossier in de beslissing opgenomen moeten worden.

Meer specifiek over het eerste middel stelt de verwerende partij dat de impact op de nabijgelegen bedrijventerreinen in concreto wordt onderzocht bij de weerlegging van de ingediende bezwaren, bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening conform de afwegingselementen van de lokalisatienota en bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening.

Ook in de lokalisatienota die in 2008 bij de aanvraag werd ingediend werd een onderdeel betreffende de impact op het bedrijventerrein opgenomen. In de lokalisatienota van 2011 die naar

aanleiding van de projectvergadering werd ingediend, worden dezelfde overwegingen opgenomen, aangevuld met een overzicht van de concrete afstanden tot de windturbines en een uitgebreide vermelding van mogelijke tijdelijke hinder. De verwerende partij stelt dat zij deze lokalisatienota's in overweging heeft genomen omdat zij de impact op het bedrijventerrein in het kader van de beoordeling conform de afwegingselementen uit de lokalisatienota heeft beoordeeld.

De verwerende partij stelt dat zij een belangenafweging heeft gemaakt, waaruit bleek dat het inplanten van twee windturbines in een prioritaire zone voor windenergie zwaarder doorweegt dan de impact op het bedrijventerrein.

3. De tussenkomende partij voegt hieraan nog toe dat de impact op de percelen van de verzoekende partijen slechts één van de ruimtelijke behoeften uitmaakt waarmee rekening moet gehouden worden.

Zij stelt verder dat een uitgebreide lokalisatienota en veiligheidsrapport werd opgesteld door een aantal deskundigen en dat de verwerende partij de verschillende beoordelingselementen uit de lokalisatienota heeft overgenomen en beoordeeld.

De tussenkomende partij stelt ook dat de milieuvergunning niet werd aangevochten door de verzoekende partijen, zodat dit inhoudt dat zij akkoord gaan met de milieutechnische aspecten en de eventuele milieuhinder van de exploitatie. Ook stelt zij dat het niet kan dat een vergunningverlenende overheid een vergunningsaanvraag weigert omdat er in de toekomst een aanvraag zou worden ingediend voor een eventueel moeilijk verenigbare activiteit.

Verder stelt de tussenkomende partij dat uit de plannen blijkt dat de wieken niet over de percelen van de tweede, derde en vierde verzoekende partij zullen draaien.

4. In hun wederantwoordnota stellen de verzoekende partijen nog dat de lokalisatienota de vereiste elementen niet bevat (zoals de impact op de aanwezige of toekomstige bedrijfsgebouwen in de

omgeving) en dat deze lacune niet wordt rechtgezet in de bestreden beslissing.

Voorts stellen de verzoekende partijen dat uit de beperkte plannen niet kan worden opgemaakt of de wieken daadwerkelijk de eigendomsgrenzen respecteren, minstens dat hierover ernstige twijfel blijft bestaan.

Beoordeling door de Raad

1.

In dit middel houden de verzoekende partijen in essentie voor dat de verwerende partij op onzorgvuldige wijze de impact van de aanvraag op de percelen van de tweede tot en met de vierde verzoekende partijen heeft onderzocht en hierdoor het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest van 2 juli 2013 heeft geschonden.

1.1.

Krachtens artikel 4.3.1, §1 VCRO wordt een stedenbouwkundige vergunning geweigerd indien het aangevraagde onverenigbaar is met enerzijds de stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften voor zover daarvan niet op geldige wijze is afgeweken en, anderzijds, met de goede ruimtelijke ordening.

Het wordt niet betwist dat de aanvraag verenigbaar is met de gewestplanbestemming "industriegebied".

Nu het aangevraagde niet gelegen is in een gebied waarvoor een bijzonder plan van aanleg, ruimtelijk uitvoeringsplan of goedgekeurde en niet-vervallen verkaveling bestaat, behoort het tot de taak en de bevoegdheid van het vergunningverlenend bestuur om te onderzoeken of het aangevraagde in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening.

Bij de beoordeling van de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening dient het vergunningverlenend bestuursorgaan niet alleen rekening te houden met de in artikel 4.3.1, §2 opgegeven decretale aandachtspunten en beginselen, maar ook met de doelstellingen van artikel 1.1.4 VCRO.

De formele en materiële motiveringsverplichting in hoofde van de verwerende partij houdt in dat er voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven moeten bestaan, wat onder meer betekent dat die motieven moeten steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. Deze motieven moeten in de bestreden beslissing uitdrukkelijk vermeld worden.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt voor de verwerende partij de plicht heeft om haar beslissing zorgvuldig voor te bereiden en ze te steunen op een correcte feitenvinding. Zij dient zich te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen.

De Raad kan zijn beoordeling omtrent de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van het vergunningverlenend bestuursorgaan. De Raad is enkel bevoegd om na te gaan of het vergunningverlenend bestuursorgaan de hem terzake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend en met name of het is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het die correct heeft beoordeeld en op grond daarvan rechtmatig en dus niet kennelijk onredelijk tot de bestreden beslissing is kunnen komen. Daarbij kan enkel rekening gehouden worden met de in de bestreden beslissing opgenomen motieven.

1.2

Artikel 1.1.4 VCRO bevat geen verplichtingen maar is een doelstellingartikel, gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling waarbij de ruimte beheerd wordt ten behoeve van de huidige generatie, zonder dat de behoeften van de toekomstige generaties in het gedrang gebracht worden en waarbij de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten gelijktijdig tegen elkaar afgewogen worden met het streven naar ruimtelijke kwaliteit als doel.

Aangezien het leefmilieu en de economische gevolgen van een aanvraag één van de doelstellingen is van het Vlaamse woonbeleid en in die zin ook garant staat voor ruimtelijke kwaliteit, is het niet onredelijk deze aspecten van het aangevraagde bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening te betrekken. Dit komt trouwens ook zo tot uiting in de omzendbrief EME/2006/01 – RO/2006/02 "Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines" die als toetsingskader kan gelden voor de beoordeling van vergunningsaanvragen voor de bouw van windturbines. Uit deze omzendbrief blijkt dat bij de inplanting van windturbines op of langs bedrijventerreinen "het aangewezen (is) bijzondere zorg te besteden aan de inplanting van turbines in relatie met de aanwezige of toekomstige bedrijfsgebouwen in de omgeving".

Ook al heeft deze omzendbrief geen verordenend karakter en kan een loutere schending ervan niet tot de onwettigheid van de bestreden beslissing leiden, biedt deze omzendbrief wel een

afwegingskader dat als toetsingskader kan gelden voor het ruimtelijk beleid met betrekking tot windturbines. Deze omzendbrieven kunnen dan ook beschouwd worden als beleidsmatig gewenste ontwikkelingen aangezien de overheid, om eenvormigheid te brengen in haar beleid en haar beslissingen, dergelijk beleid mag uitschrijven in een omzendbrief.

1.3

Dit betekent evenwel niet dat de toetsing aan de goede ruimtelijke ordening mag beperkt worden tot een loutere formalistische toetsing aan de in de omzendbrief opgenomen randvoorwaarden. Het vergunningverlenend bestuursorgaan moet het aangevraagde aan een concrete beoordeling onderwerpen. De aanvrager moet immers een lokalisatienota indienen waarbij de keuze van locatie voor de windturbines moet gemotiveerd en onderbouwd worden aan de hand van de in de hierboven bedoelde omzendbrief beschreven afwegingselementen.

Bij de beoordeling van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening moet het vergunningverlenend bestuursorgaan dan ook de beginselen van artikel 4.3.1, §2 VCRO in acht nemen. Zij beschikt daarbij over een discretionaire bevoegdheid.

Deze beoordeling dient te gebeuren aan de hand van de **relevante** aandachtspunten en criteria zoals vermeld in artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO, en zij dient daarbij rekening te houden met de in de omgeving bestaande toestand.

De 'in de omgeving bestaande toestand' is de voor het dossier 'relevante' in de omgeving bestaande toestand, rekening houdende met de specifieke gegevens van het dossier en met de reeds vermelde aandachtspunten en criteria uit artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO.

Gelet op de aard van de aanvraag is de inpasbaarheid van de aanvraag in de (bedrijfs)omgeving van het perceel waarop de aanvraag betrekking heeft, een relevant te beoordelen aspect, net zoals de hinderaspecten in hoofde van de verzoekende partijen.

2.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de aanvraag betrekking heeft op het oprichten van twee windturbines, waarvan windturbine WT2 in de onmiddellijke nabijheid van het perceel van de tweede en derde verzoekende partij ligt.

Zoals de tussenkomende partij ook zelf toegeeft, valt de omtrek van de wieken van de windturbine WT2 net op de perceelsscheiding met het perceel van de tweede verzoekende partij en ook in de onmiddellijke omgeving van het perceel van de derde verzoekende partij.

Het perceel van de vierde verzoekende partij bevindt zich eveneens in de onmiddellijke omgeving van de windturbine WT1 en nog op zeer korte afstand van windturbine WT2.

De betrokken bedrijfsgebouwen van de tweede tot en met vierde verzoekende partij zijn dan ook een deel van de bestaande en relevante omgeving van de vergunde windturbine WT2 en van de vergunde windturbine WT1.

Zoals reeds hierboven gesteld is de huidige en toekomstige bedrijfsomgeving van de tweede tot en met de vierde verzoekende partij een relevant te beoordelen aspect bij het beoordelen van de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening.

3.

De bestreden beslissing bevat, in tegenstelling tot de vorige beslissing die werd vernietigd door de Raad, een motivering op het vlak van de visuele hinder van de windturbines op de omliggende bedrijfsgebouwen.

De verzoekende partijen stellen dat de verwerende partij echter de geluidshinder, de slagschaduwhinder en het veiligheidsaspect helemaal niet heeft onderzocht.

In de bestreden beslissing wordt enkel de impact op de nabijgelegen woningen concreet onderzocht. Omtrent <u>de geluidsnormen</u> wordt verwezen naar de ligging van de woningen rond de windturbines en wordt gesteld dat "het achtergrondgeluid lager ligt dan de richtwaarden uit het wijzigingsbesluit, waardoor de (strengere) richtwaarden van het wijzigingsbesluit als norm gehanteerd worden" en dat "mits het opleggen van specifieke voorwaarden in de milieuvergunning, kan er aan de richtwaarden van het wijzigingsbesluit worden voldaan". Verder in de bestreden beslissing wordt omtrent de geluidsimpact enkel verwezen naar de milieuvergunning:

"

De objectief meetbare factoren zoals geluidsoverlast, slagschaduwhinder, etc. worden naar aanleiding van de aanvraag tot milieuvergunning getoetst aan de nieuwe sectorale milieuvoorwaarden voor windturbines die door de Vlaamse Regering op 23 december 2011 definitief goedgekeurd werden. Eveneens wordt er aan de omzendbrief EME/2006/01 – RO/2006/02 "Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines" getoetst. In de milieuvergunning worden maatregelen voorgeschreven opdat de aanvraag aan deze normen zou voldoen.

..."

Inzake veiligheid stelt de verwerende partij in de bestreden beslissing:

"

De windturbines gebruikt in dit project, voldoen aan hoge veiligheidseisen en zullen gecertifieerd zijn door onafhankelijke keuringsinstellingen, volgens het IEC 61400 classificatiesysteem of gelijkwaardig.

Verder worden er, naar aanleiding van de veiligheidsstudie, uitgevoerd door een erkende instantie, een aantal risicobeperkende maatregelen getroffen. Deze maatregelen worden als voorwaarde opgenomen in de milieuvergunning.

Ze betreffen concreet:

- 1. Een ijsdetectiesysteem dat de turbine automatisch stillegt bij ijsvorming
- 2. Een bliksembeveiligingssysteem
- 3. Een redundant remsysteem
- 4. Een onlinecontrolesysteem, waarbij onregelmatigheden onmiddellijk worden gedetecteerd en doorgegeven aan een turbine eigen controle-eenheid.

Het veiligheidsaspect is een aspect gelinkt aan de inwerkingsstelling van de windturbines, niet aan de oprichting ervan, en wordt in het kader van de aanvraag tot milieuvergunning behandeld.

..."

Ook inzake veiligheid wordt dus louter verwezen naar de beoordeling en afweging die zal gebeuren in de milieuvergunning.

Inzake <u>slagschaduw</u> wordt verwezen naar de norm van 8u per jaar "voor elk slagschaduwgevoelig object" uit titel I en II van VLAREM, doch ook hier wordt gesteld:

"

In de milieuvergunning worden maatregelen voorgeschreven opdat de aanvraag aan deze normen zou voldoen. De maatregelen betreffen de uitrusting van de turbines met een automatische stilstandmodule en een monitoring gedurende een welbepaalde periode om de remediërende maatregelen eventueel te kunnen aanpassen.

. . .

In het algemeen kan gesteld worden dat de concrete impact (geluids-, slagschaduwhinder en veiligheid) zoals aangegeven in het verzoekschrift houdende beroep tot vernietiging voortvloeit uit de werking/exploitatie van de gevraagde windturbines, niet door de oprichting op zich. Over de exploitatie (veiligheid en geluid) wordt dan ook geoordeeld in het kader van de aanvraag van de milieuvergunning.

..."

Verder wordt WT3 geweigerd omwille van de slagschaduw die twee tot drie keer zo groot is voor enkele nabijgelegen woningen.

4.

Uit deze motivering blijkt dus duidelijk dat de verwerende partij voor de beoordeling van de door de verzoekende partijen ingeroepen kritieken en bezwaren (er wordt in de bestreden beslissing onder meer verwezen naar het eerste verzoekschrift tot vernietiging), louter verwijst naar de milieuvergunning.

Een loutere verwijzing naar een milieuvergunningsaanvraag voldoet niet aan de beoordeling zoals vereist door het hierboven aangehaald artikel 4.3.1, § 2, eerste lid VCRO en artikel 1.1.4 VCRO.

De concrete impact van de windturbines op de percelen van de verzoekende partijen, in het bijzonder gelet op de zeer nabije inplanting van deze windturbines op de percelen van de tweede, derde en vierde verzoekende partij, wordt niet besproken. Nochtans kan niet betwist worden dat door de zeer nabije inplanting de bedrijven van de tweede, derde en vierde verzoekende partij als relevante omgeving moeten beschouwd worden en dat een loutere verwijzing naar de milieuvergunning niet volstaat om de impact van de windturbines op deze percelen te beoordelen.

De milieuvergunning in kwestie werd afgeleverd op 8 februari 2012. Echter blijkt niet uit de bestreden beslissing dat er kennis werd genomen van de inhoud van deze milieuvergunning. Er wordt ook niet verwezen naar deze concrete milieuvergunning of de concrete voorwaarden die in deze milieuvergunning effectief werden opgelegd.

Het louter stellen in de in acht te nemen voorwaarden: "de milieutechnische voorwaarden inzake slagschaduw, geluid en veiligheid. Deze voorwaarden worden gedetailleerd omschreven in de milieuvergunning" is niet voldoende, omdat ook hieruit geen beoordeling van de hinderaspecten zelf uit blijkt, noch blijkt wat de inhoud is van deze voorwaarden.

Motivering door verwijzing kan alleen indien de beslissing, waarnaar wordt verwezen, opgenomen wordt in, of toegevoegd wordt aan de bestreden beslissing, zodat de verzoekende partijen kunnen onderzoeken welke motieven de verwerende partij zich precies eigen heeft gemaakt om haar beslissing te nemen. Anderzijds moet de beslissing, die wordt bijgetreden, en die derhalve de redenen bevat om te besluiten tot verlening van de vergunning, op zichzelf afdoende gemotiveerd zijn.

De inhoud en motivering van de milieuvergunning is niet opgenomen, noch toegevoegd aan de bestreden beslissing, zodat niet kan worden nagegaan of de verwerende partij de hinder die de

omliggende bedrijven zouden kunnen ondervinden afdoende heeft beoordeeld en gemotiveerd. Dat de milieuvergunning niet werd aangevochten door de verzoekende partijen, doet niet ter zake, aangezien dit feit geen impact heeft op de motivering van de bestreden beslissing. Het blijkt ook niet dat de verzoekende partijen kennis hebben van de inhoud of motivering van de milieuvergunning, minstens wordt dit niet aangetoond.

De bestreden beslissing is dan ook onzorgvuldig omdat een loutere verwijzing naar de milieuvergunning wordt gebruikt om de hinderaspecten te beoordelen en er geen eigen beoordeling werd gemaakt.

5.

Of de wieken al dan niet effectief over de perceelsgrens draaien, doet geen afbreuk aan het feit dat de percelen van de verzoekende partijen deel uitmaken van de relevante, in de omgeving bestaande toestand, waardoor er zeker op concrete wijze dient onderzocht te worden wat de impact is van de windturbines op de bestaande omliggende bedrijven. De motiveringsplicht gaat inderdaad niet zover dat rekening moet gehouden worden met mogelijke toekomstige uitbreidingen van die bedrijven, maar er moet wel rekening gehouden worden met de in de omgeving bestaande toestand op het tijdstip van het nemen van de beslissing. Louter de visuele hinder beoordelen is, gelet op de aard van de constructie, niet voldoende.

De bestreden beslissing bevat ook geen enkele verwijzing naar de twee lokalisatienota's en veiligheidsrapport. Het feit dat de verschillende beoordelingselementen uit de lokalisatienota werden overgenomen is niet voldoende. Bovendien werd hierboven reeds vastgesteld dat de motivering in de bestreden beslissing, zelfs al bevat deze de afwegingselementen uit de lokalisatienota, onvoldoende de concrete impact van de windturbines op de omliggende bedrijfsgebouwen beoordeelt.

De verwerende partij wijst nog op de belangenafweging die zij heeft gemaakt, waaruit blijkt dat het inplanten van twee windturbines zwaarder doorweegt dan de impact op het bedrijventerrein. In de bestreden beslissing wordt hierover het volgende gesteld:

"

In ieder geval dient de eventuele uitbreiding van een bedrijf op een perceel in industriegebied rekening te houden met de bestaande constructies op de aanpalende percelen. Dit is inherent aan de dichtbebouwde context van het industrieterrein.

Tevens betekent het feit dat er impact zou zijn op aanpalende percelen niet dat de aanvraag in ieder geval moet worden geweigerd.

De vergunning (of weigering) van een bepaald project is het resultaat van vele en complexe afwegingen: men dient een keuze te maken tussen twee of meer elementen die elk hun belang hebben in de beoordeling van het project, maar waarvan één ervan uiteindelijk toch het meest doorslaggevend blijkt te zijn.

Het plaatsen van windmolens heeft hoe dan ook gevolgen op de omgeving en de goede ruimtelijke ordening, doch het draagt wel bij tot de uitbouw van de opwekking van groene energie, wat zonder twijfel een zeer groot maatschappelijk en eveneens ecologisch belang heeft.

Het inplanten van twee windturbines in een prioritaire zone voor windenergie weegt zwaarder (in positieve zin) door dan de beperkte impact die dit op het bedrijventerrein heeft/kan hebben.

In ieder geval kan gesteld worden dat door de inplanting van de windturbines de bedrijfsvoering op de aanpalende percelen niet in het gedrang komt.(zie ook verder in de tekst).

..."

Het loutere feit dat de windturbines worden ingeplant in een prioritaire zone voor windenergie kan echter niet tot gevolg hebben dat de concrete impact op de naburige bedrijven niet moet onderzocht worden. De belangenafweging beperkt zich bovendien tot het louter stellen dat de windturbines bijdragen tot uitbouw van opwekking van groene energie, hetgeen geen afdoende noch zorgvuldige motivering is op grond van de concrete gegevens van de aanvraag en de ligging van de percelen, om te kunnen oordelen dat het belang van de windturbines zwaarder doorweegt dan de belangen van de omliggende bedrijven. Het loutere feit dat groene energie belangrijk wordt geacht, kan de concrete beoordeling van dergelijke windturbines op een zo korte afstand van de bedrijven van de verzoekende partijen niet overbodig maken.

Dat de inplanting van de windturbines de bedrijfsvoering op de aanpalende percelen niet in het gedrang brengt, zou dan blijken "verder in de tekst" doch, zoals hierboven vastgesteld, is een verwijzing naar de milieuvergunning niet voldoende.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

B. Overige middelen

De overige middelen worden niet onderzocht aangezien deze niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- Het verzoek tot tussenkomst van de nv ENECO WIND BELGIUM is ontvankelijk.
- 2. Het beroep is ontvankelijk en gegrond.
- 3. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 4 oktober 2013, waarbij aan de tussenkomende partij onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het oprichten van twee windturbines (WT 1 en WT 2) met bijhorende infrastructuur in het industriegebied "Klein-Gent" langs de E313 op het grondgebied van Herentals, Grobbendonk en Herenthout en een stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd voor drie windturbines (WT 3, WT 4 en WT 5) op de percelen gelegen te 2280 Grobbendonk, Bannerlaan 83/Bouwelven ZN, 2200 Herentals, Atealaan (hrt) ZN en 2270 Herenthout, Atealaan ZN en met als kadastrale omschrijving 1e afdeling, sectie A, nrs. 360 C, 427 F, 433 D, sectie C nrs. 107W, 112R, 112S, 114X, 74K, 2e afdeling, sectie D, nrs. 13A/3, 13D/2, 13H, 13N, 23E, 31Y, 31 Z.
- 4. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over de aanvraag van de tussenkomende partij en dit binnen een vervaltermijn van vier maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.
- 5. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 700 euro, ten laste van de verwerende partij.
- 6. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 23 februari 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Ingrid VAN AKEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de tweede kamer,

Ingrid VAN AKEN Hilde LIEVENS